Egy közös pont...

1858 - 2008

Templomunk 150 éve

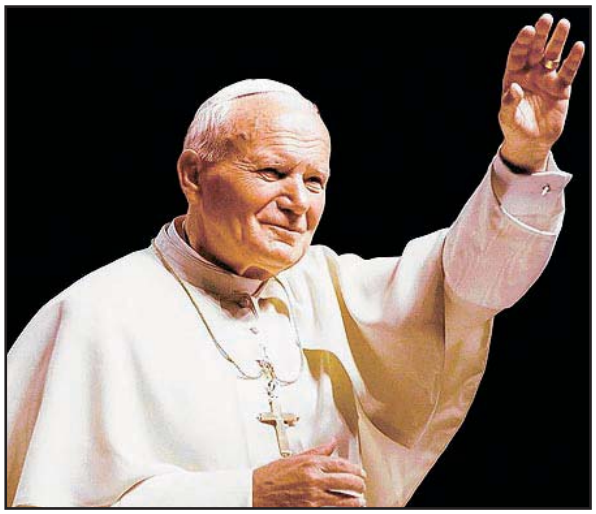

150 ÉVES A NAGYBOLDOGASSZONY Ttemplom

„Kedves Polgáriak! Kedves magyar testvéreim! Szeretettel köszöntelek benneteket és általatok az egész országot. Ez a nép már Szent István király idejében csatlakozott a kereszténységhez. Térítőtök, Szent Gellért kapocs volt Róma és országotok között. A szent hit terjesztése és védelme közben szenvedett vértanúhalált, de neki köszönhetően a kereszténység mélyen megerősödve virágzott országotokban. Az utóbbi évtizedekben ez az erős hit sajnos megrendült és országotok missziós területté változott. Imádkozzatok és apostolkodjatok, hogy gyarapodjon a Krisztus követők száma és újra virágozzék a hit hazátokban. Szeretettel küldöm apostoli áldásomat általatok egyházközségetek és az egész ország számára!"

(II. János Pál pápa)

KEDVES POLGÁRIAK!

II.János Pál pápa apostoli áldásának szavaival köszöntök mindenkit. Latinul az áldás szó, a *benedictio*, annyit jelent, mint jót mondani. Százötven év alatt sok mindent mondtak a katolikus egyházról: a nép ópiuma, az emberiség ellensége, vagy éppen az ellenkezőjét hirdették: a reménynek és a szeretetnek a forrása, a kultúra, a hagyományok, a műveltség őrzője és továbbadója.

Egy biztos, templomunk mindenki számára egy közös pont, immár 150 éve. Hiszen ha lerombolták, őseink felépítették, ha tiltották a templomba-járást, sokan mellette elhaladva mondtak csendes imát, ha kívülről átkokat szórtak rá, belülről áldást kértek és mondtak, ha belülről mételyezték, akkor a szeretet ereje mindig diadalmaskodott.

Templomunk közös pont, hiszen mindenkiben ott a vágy, hogy jó 'helyen' legyen, hogy jó legyen és jót tegyen. Ahogyan elődeink 150 éve – minden gyarlóságuk ellenére – igyekeztek nemcsak jót mondani, de tenni is a jót, úgy nekünk 'örökösöknek' is kötelességünk ezen az úton járni. Ebben a jubileumi kiadványban szeretnénk bemutatni azt – ha nem is a teljesség igényével -, hogy a templomunkban imádkozva a 150 év alatt, nemcsak a jót 'kértük' magunk és mások számára, hanem mindazt tovább is adtuk nemzedékről, nemzedékre.

Köszönet ezért elsősorban az Úrnak, aki minden nap eláraszt bennünket jóságával és köszönet azoknak is akik életükkel, szenvedésükkel, áldozataikkal és szeretetükkel felépítették templomunkat és mind a mai napig szolgáló szeretettel veszik körül.

Ezért e jeles évfordulón a múlt olykor viszontagságos körülményeinek felidézésével, az őseink erejét, bizakodását, töretlen hitét átörökítve a jelenbe; a jelen munkálkodásait bemutatva megígérjük, hogy megőrizzük örökségünket, a templomot és az élő hitet.

dr. Linczenbold Levente plébános

A MÚLT

A Historia Domus szerint településünk 1232-ben már a pápai tizedlajstromokban szerepel Polkár, Pilkár, Pulkár neveken. A lakosok katolikusok voltak, templom papját pedig Antalnak hívták. 1496-tól a település az Egri Főkáptalan számadáskönyveiben is szerepel. A polgáriak – az országos szokás ellenére – kedvezőbb úrbéri szolgáltatásokat fizettek. A tisztán katolikus Polgár, Kelemen Imre plébános iratai szerint már 1729-ben 227 családot számlált.

„1729-ben Komáromy János egri őrkanonok megveti az új templom alapját, de 6 évig nem történik semmi"(Historia D.), majd 1735-ben Balla Mátyás plébános *„látva a templom pusztulását, amely náddal volt fedve, lebontotta és helyébe nem könnyen éghető cserépanyagból másikat építtetett"* (H. D.) Ez már a 3. temploma volt Polgárnak.

„Az egri főkáptalan 1849. október 13-án döntötte el, hogy a polgári templomot mielőbb fel kell építeni. Kinevezték Oravecz Jánost építési ispánnak, aki munkavállalói szerződést kötött Stremmelvőger Mihály kőművessel, Siraff József kőfaragóval, Papik Ferenc lakatossal, Máhr Ferenc áccsal, továbbá hajósokkal, mészégetőkkel, téglaégetőkkel…„ (H. D.)

Barankovics István római katolikus tanító, *Polgár* című dolgozatában szintén találunk utalást a templom építésére:

Az egyházi levéltári iratok szerint a Hild József építész által eredetileg egri főszékesegyháznak szánt terv alapján készült tiszapolgári kegyúri templom a XIX. század elején uralkodó klasszicizmus egyik legszebb vidéki képviselője volt. Határozott és nemes jelleget adó homlokzata nyugodt, kevés architektonikus tagozattal és aránylag kevés dekoratív kiképzéssel bírt.

Somogyi János plébános így emlékezik vissza az akkori templomépítés nehézségeire:

„Igen sok faragott kőre volt szükség a templomépítés során. Ezek beszerzése nem kis gondot okozott, hiszen Polgár környékén kőbányák nincsenek. Bodrogkeresztúrból rendelték, ahol megfelelő méretre kifaragták és a Bodrogon, majd a Tiszán hajó segítségével szállítot-

Plébánosok: István (1332–), Kelemen Imre (1727–1751), Litkei Máté (1751–1759), Takács József (1759–1765), Csepregi János (1765–1767), ferences pasztoráció (1767–1776), Domencsics Mihály (1776–1797), Tóth József (1797–1803), Nagy Gábor (1803–1811), Frim János (1811–1819), Bakay Ignác (1819–1828), Veszelka István (1828–1832), Makay Bertalan (1832–1843), Nagy Balázs (1843–1852), Eperjesy Ferenc (1852–1888), Bánász Sándor (1888–1900),

ták Tiszapalkonyára – onnan igás szekerekkel továbbították Polgárra. A kőszállításra alkalmas hajót az Egri Főkáptalan készíttette, Tiszapalkonyán őriztette. A katonaság még mindig félt a harcoló felkelőktől, ezért a hajót, amelynek segítségével a szabadságharcosok a Tiszán átkeltek, megsemmisítette. Szerencsére a kövek nagyobb részét ekkorra már leszállították.

A nagy templomtető rengeteg gerendát, faanyagot igényelt. Ezt a Tiszán úsztatva a Máramarossziget környékén lévő erdőkből hozták. – Az építkezést négy évre tervezték, de öt év alatt tudták csak befejezni. A templom új orgonát kapott, mely a hatalmas belső térnek megfelelően 26 szólóváltozattal, két játszóasztallal készült – Babos Károly orgonaépítő munkája nyomán. Az oltárok fából készültek"

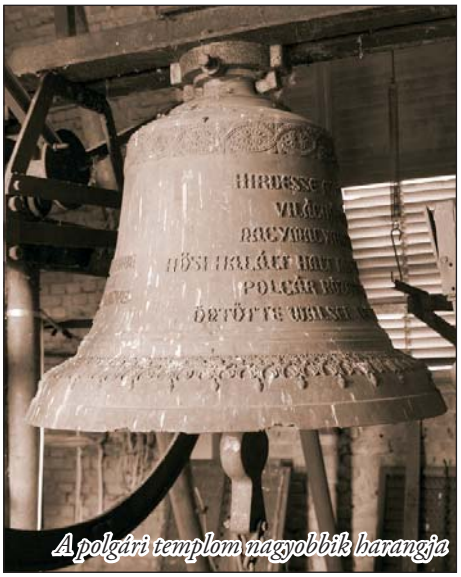
A polgári templom nagyobbik harangja

Ismeretlen festő képe a korabeli időből

A templom belső díszítését szolgálta Gáll József szobrászművész két angyalszobra, továbbá Kovács Mihály egri festőművész olajfestményei. Az oltár fölött volt egy nagyméretű kép, amely Szűz Mária mennybevételét ábrázolta. (Ez az oltárkép a második világháború során tönkrement.)

„A templomot Bartakovics Albert egri érsek szentelte fel 1858. augusztus 15-én. Az asszisztenciában ott voltak az egri kanonokok, az egész környék papsága, s mint egyeki káplán infulistaként részt vett Tárkányi Béla, a később híressé vált egyházzenész, pap-költő, akinek a nevét gyakran lehet olvasni egyházi folyóiratokban és lapokban. A szentelési ünnepség több ezer hívő ember részvételével órákon át tartott. A szentbeszédet Pázmán Alajos egri hittanár tartotta." (Somogyi János) A korabeli Katolikus Néplap így zárja tudósítását az eseményről: *„Ezek után a nagyszámú vendégek a szeretet gazdag terítékű asztalához követték a legfőbb vendéget… Hétfőn reggel a főpásztor távozását a harangok ünnepélyes zúgása és a tarackok durranásai jelezték a vidéknek."*

„1927-ben a templomnak csak 2 harangja volt, a hívek elsősorban ezt kívánták pótolni. Ekkor 4 harangot öntöttek 30 mázsa ércsúlyban, 17 ezer pengő értékben. A Szent Istvánról elnevezett harangot Polonkai István és felesége Léka Piroska, a Nagyboldogasszony harangját a Kereskedelmi Gazdasági Egyesület tagjai, a Hősök Szent Imre harangját Polgár község, a Szent Margitról nevezett 4. harangot a buzgó hívek adták össze."

A templom felújításának következő állomásáig a Polgári egyházközség aktívan bekapcsolódott a település közéletébe, különösen az oktató-nevelő munkába.

1928-ban felépült a 4 tantermes, emeletes zárda a rendházzal, ahová a Miasszonyunkról Nevezett Iskolanővérek segítségével a leány- és nőnevelés új utakon indult el. 1929-ben az egyházközség a gyermekkonyha létrehozásával az éhező gyermekeken segített. A vasúti iskolát, a Szép utca végén a „kolerás", majd későbbi nevén „diófás" iskolát, a kozmakerti iskolát, a házhelyi iskolát építtette, ahol összesen 19 tanteremben 7 szerzetes és 12 világi tanító tanított. A háziipart is tanították, és ebben az évben a templom orgonáját is felújították 2000 pengőért.

Az 1930-as Katolikus Lexikon szerint ijesztően sok volt akkoriban a földnélküli munkások száma Polgáron.

Az 1930-as években az egyházközség kiegészítette a fiúiskolák tornafelszerelését, felépíttetette a rakottyás dűlői iskolát, megalakította a Katolikus Iparos Legényegyletet, az iparos lányok Mária-Kongregációját, a Katolikus Agrár Ifjúsági Legényegyletet, felállították a Katolikus Népszövetség szervezetét.

1935-ben az Egri Főkáptalan, mint kegyuraság 15 000 pengőért renováltatta a templom külsejét, a kálvária kápolnát, a stációkat, és diszkapuval látta el a kálváriát. A polgári templom ekkori plébánosa, dr. Kiss Péter a településen megallapította a Szeretet Otthont – ezért a Város díszpolgára címet is megkapta 1937-ben – valamint szolgálata alatt felújításra került a templombelső is.

A kép a két világháború között készült, a 35-ös „kövesút"

Elsőáldozás 1942

Petrovits Gyula (1900–1903), Frank Károly (1903–1927), Dr. Kiss Péter (1927–1945), Harsányi József (1945–1947), Dr. Tajti Lajos (1947–1965), Szily Jenő (1965–1967), Búth Sándor (1968–1986), Somogyi János (1987–1993), Tóth Béla (1993–2004), Dr. Linczenbold Levente–2004–) **Káplánok:** Bató Ferenc (1751–1757), Ally Sámuel (1757–1765), Plaveczki Gergely (1765–1766), Velenczei Károly (1766–1769), Páter Ödön OFM. (1766–1767), Páter Dávid OFM. (1767–1769),

A HÁBORÚS ÉVEK ALATT

1944-ben a második világháború nehéz időszakában a községet ki kellett üríteni, mivel a hadvezetőség Polgárnál hídfőt épített. Az iszonyatos népvándorlás, menekülés ellenére a zárdában még ekkor is működött a népkonyha, ahol menekültek százai étkeztek naponta.

A debreceni tank-csata elvesztése után a németek kötöző állomást rendeztek be a zárda iskolájában, ahol katolikus papjaink mint egészségügyisek szolgáltak.

„Szép templomunkat a németek aláaknázták. A templom megkímélését a hívek hiába kérték.

A katonák a templom főoltárképét leszerelték, majd november 1-én a Tisza hidat és a templomot felrobbantották….” „…Eltűnt a torony, a kórus, a tetőnek csak a szentély feletti része maradt meg. Nincs egyetlen pad sem. A világhíres oltárkép a bunker tetején ment tönkre. Siralmas a kép. Mindenütt tégla, törmelék. Mikor lesz ebből valami? Ablak nincs, berendezésnek se híre, se hamva. Itt a tél! Pénz meg nincs! Nem valami rózsás a helyzet…” „…A plébánia nagyon el van hanyagolva. Rajta a hadjárat minden nyoma. Szemét is piszok mindenfelé. A káplánlakás lakhatatlan, a plébánia lak szobái összeomolva, ajtók, zárak hiányoznak. Az iskolák, a tanítói lakások, a szegényház mind-mind romokban. A kálvárián nincs fa, elhordják az építkezésekhez. A temető is ki van fosztva, kilátástalan jövője van a Kálváriának.” dr. Tajti Lajos plébános atya sorai siralmas képet festenek az akkori állapotokról.

PLÉBÁNIA IS FELÚJÍTÁSRA SZORULT

1948-ban a plébánia épülete használhatatlan volt. Az alap nélküli falak állandó romlása miatt komoly erőfeszítésbe került, mire ismét lakhatóvá tették.

„Legelőször a konyhát kellett rendbe hozni. A beépített kemencés tűzhely romjait kellett lebontani és a nagy konyhából csináltak 3 helyiséget, konyhát, előszobát és kisebédlőt.

Az egyik szobát kettévágtuk és fürdőszobát rendeztünk be először víz nélkül, később vízzel is.” „A villany bevezetés mellett a legnagyobb erőfeszítésbe került a vízvezeték beszerelése a konyhába.” „Az istálló anyagából felpadlóztuk a sekrestyésház utcai szobáját…” „…Az ócska káplán lakásért 60 ezer Forintot kaptunk, amit a templom-építési adósságunkba fordítottunk.”

(dr. Tajti plébános atya feljegyzései)

NEM PÉNZÉRT DOLGOZTAK

A nép a háború, a mérhetetlen szenvedések után testi-lelki megnyugvásra vágyott, így hamarosan megkezdődött a romok eltakarítása, az élet, a templom újjáépítése.

„A munkások készek hitelben is folytatni a munkálatokat, annak ellenére, hogy 32 ezer Ft kifizetetlen munkabérüket még nem kapták meg. A templomüvegezés a legelső feladat, mert e nélkül nem tudják átadni a templomot. De meg van az üveg és kitűzik a templomszentelés idejét december 21-re, melyet az egri érsek elvállalt. A munka remekül halad. Nincs fagy. A plébánián már minden rendben van. Csak az üveg késik. De már az is meg van. Tízen is dolgoznak az állványokon. És 20-án este minden kész! Csodával határos, hogy előkerültek a berendezési tárgyak, szobrok, szőnyegek, oltárkellékek. Leírni nem lehet, látni kell, hogy dolgozik, szépít és örül mindenki. 8 ezer Ft-ról is bizakodó levelet hoz a posta, a hívek székeket hoznak a templomba. December 21. Rossz idő. Tél lett. Fúj a szél. Az Érsek atya a Tisza túlsó partján, a Tisza zajlik, nincs átkelés, csónakkal is veszélyes. Nem hozzák át a főpásztort. Telefonon felhatalmaz, hogy végezzem el a templom-szentelést. Villám az égből, de megy minden simán. Nagy volt az öröm. 3 év után ismét temploma van Polgárnak!! Sokan könnyeznek.” (dr. Tajti Lajos plébános)

A templom újjáépítői a háború után

Csodák csodájára a következő év végére új harmóniummal is gazdagodott a templom és elkészült a sekrestye szekrény is. A következő nagyobb lélegzetű felújítás 1956 tavaszán kezdődött el. A templomot műemlék jellegű épületté nyilvánították, ennek tükrében kezdődhettek meg a beruházási, kivitelezési tervek, és indulhattak meg a munkálatok. Az állam 80 000 Forintot adott a felújításra, az egyházmegye pedig 70 000 Ft kölcsönt vett fel a hívek adományai mellé. 1959-ben fényes ünnepség közepette megtörtént az újjá épített templom szentelése.

A következő években a templombelső további felújítása, szépítése, kiegészítése következett. Elsőként a padozat burkolata, az ülőpadok majd a három részes gyóntatószék készült el. Megyesi László munkájának köszönhetően.

A Lourdesi Kápolna oltára a padokkal együtt a zárda kápolnájából származik.

Ekkor újultak meg a szobrok, valamint ebben az időben restaurálták Árkayné Sztehló Lili művész egyik utolsó munkájaként is ismert színes üvegablakot, valamint Görömbei József (Dr Görömbei András professzor dédnagyapja) által készíttetett ablakot.

Páter Barnabás OFM. (1769–1771), Lendvai János (1771–1773), Páter Mózes OFM. (1771–1772), Gyetvai András (1773–1777), Páter Athanáz OFM. (1773–1775), Pésteny János (1774–1775), Almási József (1777–1778), Joanoviczki János (1778–1781), Páter Szentmiklósi Albert OFM. (1778–1779), Páter Székely Félix OFM. (1778–1778), Páter Tádé OFM. (1779–1780), Páter Fuzik Flórián OFM. (1780–1782), Simonyi Miklós (1781–1782), Fodor Gábor (1782–1788),

BÚTH SÁNDOR PLÉBÁNOS POLGÁRI ÉVEI

A sokat emlegetett Búth Sándor plébános atya a következő sorokkal kezdi tartózkodásának első időszakát 1968-ban: *„A polgáriak elég hidegen fogadtak. Csaknem egy éven át alig kérdezte meg tőlem valaki, hogy hogyan érzem magam és mivel segíthetnének rajtam. Lehangoló volt."* A hideg fogadtatás

Búth Sándor plébános és a plébánia segítői

Dr. Kákonyi Asztrik falfestményei

után azonban hamar szívükbe zárták a polgári hívek plébánosukat, melléálltak, segítették, így 1970-ben a templombelső renoválását is el tudták kezdeni közös erővel. *„Enczi József kőműves mester vállalta a javítási munkát, Snellenpergel Mihály bácsi az állványozást (ő már 1936-ban is dolgozott itt), szép munkát végzett."*

A falfestés színtervét dr. Kákonyi Asztrik ferences atya készítette, majd megbízást kapott az oltár és az oldalhajók képeinek elkészítésére is, amelyek ma is ékesítik a templomot. A ferences atya a festés ideje alatt a plébánián lakott, és munka közben a képek értelmezéséről beszélt a híveknek. 1971-ben a templom tetejének javítására került sor. Az állványozást ismét Snellenpergel Mihály bácsiék végezték, a tetőfedést pedig Ipacs Béla.

SZIGET A VÁROS KÖZEPÉN

A templom történetéhez szorosan hozzátartozik az Eperjessy Ferenc, plébános nevéhez fűződő majd 1875-ben Pánthy Endre apátkanonok által felszentelt Kálvária.

A legenda szerint a város közepén elhelyezkedő, korábban temetőként működő több hektárnyi területű kálváriadombot az 1873. évi kolerajárvány megszűnésének emlékére, fogadalomból hordták össze a helyi emberek. 1873-as évi kolerajárvány idején Eperjessy Ferenc áldozat megtételére kérte a lakosságot, ennek eredményeként épült meg a Kálvária. A stációk után a siralomvölgy és a Golgota is elkészült.

A Kálvárián neves polgári családok vállalták a stációk megépítését 1874-ben. Mindegyik stáción sárgaréz domborű található a keresztút ábrázolásával. A stációkat 1969-ben, majd 1994-ben újították fel.

Barkó Imréné polgári tanárnő, aki hiteles összeállítást készített a Kálvária történetéről, Toronyi István polgári káplán írásából így idéz:

„Mély vallásos meggyőződés lelkesítette a polgári egyház hitbuzgó híveit, akik vallásukhoz tántoríthatatlan ragaszkodásuk örök emlékéül, a köztiszteletben és szeretetben lévő főtisztelendő Eperjessy Ferenc polgári esperes, plébános kimeríthetetlen áldozatkészsége és lelkes közreműködésével majdnem a város közepén fekvő régi temetőben oly költséges kálváriát építettek, mely építészeti és szépészeti szempontból országunk bármely népes és gazdag városának is díszére válnék."

Hétfájdalmas Mária szobor

A bejárattól balra egy háromszögű obeliszk látható, amelyet Dr. Kovács Mátyás egri kanonok – polgári jobbágy szülők gyermeke – állíttatott szülei emlékére 1841-ben. Létrehozott egy olyan egyesületet is, amellyel a polgáriakat lótenyésztésre serkentette, valamint jelentős anyagi támogatással jutalmazta a legjelesebb fiú, és leány tanulókat. Az obeliszk felső részén egy-egy domborművet láthatunk, amelyeken, Szent József a gyermek Jézussal, Krisztus feltámadása, Szent Erzsébet a koldussal van ábrázolva.

Továbbhaladva jobbra bazaltkőből készült kereszt látható, készítője ismeretlen.

A Szűz Mária tiszteletére emelt kápolnát a pestistől való szabaduláskor Polgár települése állíttatta 1769-ben. A későbbi felújítás a Kálvária építésének idejére (1873–1874) tehető, amelyet a polgári hívek 1954-ben újjáépítettek a Mária-év emlékére.

A kápolna oltárképe a 12 éves Jézust ábrázolja. Az előző „Mária bemutatása" műemlék oltárképet korábban elvitték, azóta sem került vissza. A kápolnával szemben a „Fájdalmas Szűz" kőből

Páter Miklós OFM. (1782–1783), Páter Nagy Elek OFM. (1784–1788), Pankó András (1788–1790), Németh István (1788–), Szabó József (1790–1794), Páter Záreczki Ágoston OFM. (1790–1791), Páter Moró Antal OFM. (1791–1795), Horváth Márton (1794–1796), Páter Miklósi Márton OFM. (1795–1803), Pék Károly (1796–1801), Szemetskey József (1801–1805), Páter Holló Szaniszló OFM. (1803–1806), Képes László (1805–1806), Páter Bodó Melchior OFM. (1806–1810),

faragott szobra áll A szobor 1907-ben eredetileg a hármas kereszt szószéke elé lett helyezve. A Hétfájdalmas Mária szobor mindig segítője, bátorítója és védelmezője volt Polgár hitben élő lakosainak.

A gyalogos út végén 13 lépcsőn lefelé menve következik a siralom-völgye. Ez már egy mélyebb fekvésű hely, kb. 600 m² a területe. A sziklába vésett sír egyik oldalán Szent Mihályt szobra áll, mészkőből készült kivont karddal, pajzsán a szokásos – „Quis est ut Deus?" (Ki olyan, mint Isten?) – felirattal. A sír másik oldalán lévő szobor Máriát ábrázolja.

A siralomvölgy mögötti szabad terület után a Kálvária-domb legmagasabb pontja következik egylépcsős emelvénynyel, szószékkel, és hármas-kereszttel Ez a szabadtéri misék színhelye.

A hagyomány szerint a szeptemberi kálvária búcsún csak fekete ruhában lehet megjelenni. A nagy járványok idején tették ezt a fogadalmat, amikor szinte állandóan szólt a lélekharang, és a település folyamatosan gyászolt.

A STÁCIÓK ÉPÍTTETŐI

Flajser Ferenc és neje Pintér Rozália
Antal György és neje
Lengyel Rozália és Makó István
Görömbei István
Helyreállították: *Dohány Márton és neje Makó Gizella*
Bartók János és neje Lukáts Anna
Tanyi M János és neje Fekete Anna
G. R. Polonkai Gábor
Fábián János és neje Kiss Borbála
Kurucz István és neje Taskó Borbála
Csohány Márton
Vámosi Károly és Polonkai Gábor
Helyreállították: *Vámosi Dezső, Polonkai Antal neje Vámosi Gizella és Polonkai Bertalan*
Szilvási György családja
és Juhász Péter és neje Dobos Borbála
Polonkai György és neje Balázs Borbála,
Polonkai Gáspár és neje Katona Borbála
Helyreállították: *Polonkai Bertalan és Polonkai János neje Polonkai Anna*
Pöstény István plébános (1822-ben született, 1848-ban szentelték pappá)
Helyreállították: Polgár Város Önkormányzata (1994)

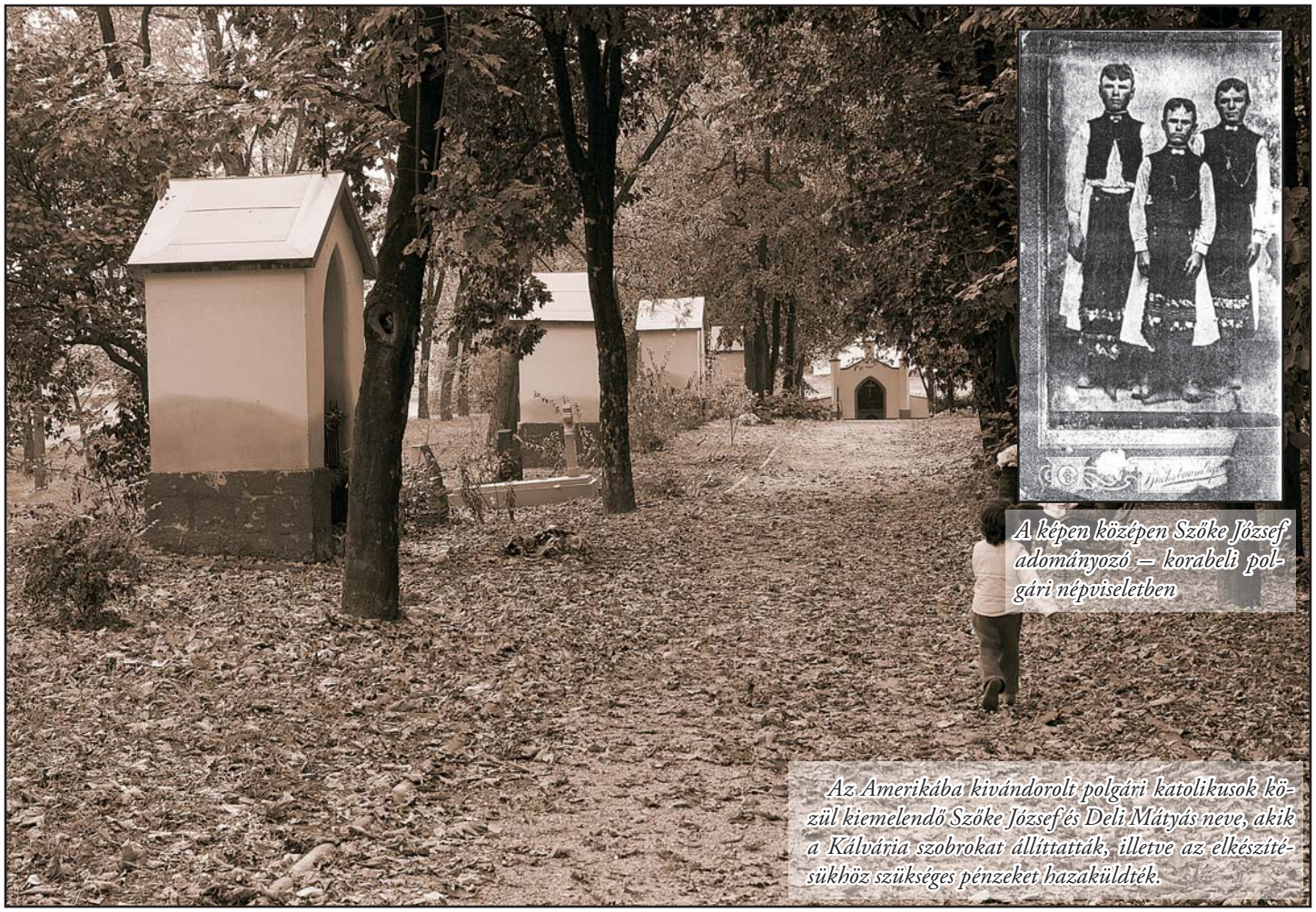

A képen középen Szőke József adományozó – korabeli polgári népviseletben

Az Amerikába kivándorolt polgári katolikusok közül kiemelendő Szőke József és Deli Mátyás neve, akik a Kálvária szobrokat állíttatták, illetve az elkészítésükhöz szükséges pénzeket hazaküldték.

Mlinkó Márton (1806–1808), Szatmári Sándor (1808–1811), Páter Rubosich Appolináris OFM. (1810–1823), Simonyi József (1811–1817), Homonnai András (1817–1823), Stekker Péter (1823–1830), Páter Lubay Kázmér OFM. (1823–1827), Halmay István (1823–1825), Horváth Antal (1825–1828), Freiter Ferenc (1828–1830), Velenczey János (1830–1831), Csilagh Ferenc (1830–), Csörgo János (1831–1834), Orosz Ádám (1831–1832), Szilvási Ferenc (1831–), Körmendy Kár-

A JELEN

„1993-ban megalakult a Debrecen-Nyíregyházi egyházmegye, ettől az évtől kezdve már Tóth Béla plébános szolgálatával folyt a hitéleti tevékenység, amely mellett a plébánia átépítésére, a templom felújítására is szükségszerűvé vált. Az új plébánia 1996. május 9-én már közösségeket is fogadott. A plébánia épület húszmillió forintba került, ebből a polgári hívek 2,5 a püspökség 1 millióval, a helyi önkormányzat 500000 forinttal támogatta az építkezést, míg a többi támogatás külföldi adományokból érkezett.

Az építkezések közben 1994-ben létrejött a Karitász szervezet. Az épületük tatarozására 2001-ben került sor a templom tetőszerkezetének renoválásával egy időben. A következő évektől a templom kültéri homlokzatának felújításán dolgozott az egyházközség és sikeresen elkészülhetett a műemléki kötöttségek mellett végezhető munka. A templom felújítás utáni megáldására 2002. május 12-én került sor.

2004. augusztus 1-től a kívülről felújított templomok (Polgáron és a filiákban) valamint a hozzájuk tartozó épületek készen álltak a papi váltás után az új feladatok elindításához és a további munkálatok elvégzéséhez. Az új plébános Dr. Linczenbold Levente megújította az egyházközség hitéletét, melyben nem az építkezések álltak/állnak a középpontban, hanem a közösségi élet eseményei és missziós munka. Ezek sora igen gazdag, melyből az utókor számára megelevenítünk néhány szép pillanatot.

AZ ÉN RÓZSAFÜZÉREM TITKA

2004 októberében Levente atya és Papp Laci atya sokat törte a fejét azon, hogyan vihetné közelebb a rózsafüzér titkait a gyerekekhez, a fiatalokhoz.

A kereszténység alapja az imádság. A rózsafüzér imádság elterjedt ima az egész világon évszázadok óta. A rózsafüzérről korábban sokan azt gondolták, hogy az öregek imaeszköze, nem fiataloknak való. Napjainkban azonban egyre több fiatal imádkozza, mert megértették ennek az imamódnak a lényegét. A rózsafüzér nem csak Máriához szól. Márián keresztül valójában Jézushoz imádkozunk.

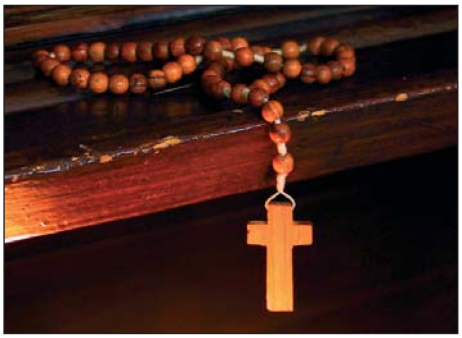

Az atyák ennek szellemében hívták össze a gyermekeket egy találkozóra, melynek célja az volt, hogy mindenki elkészítse saját rózsafüzérét. Ebben volt segítségükre a tiszaújvárosi egyházközség plébánosa, Varga Berci atya, aki számtalan fűzési technikát ismer és örömmel osztotta meg tudását a jelenlévőkkel. A rózsafüzér készítéssel párhuzamosan rajzverseny is zajlott, melynek témája az olvasó titkainak illusztrálása volt. A munka befejeztével a templomban kezdetét vette a délutáni program, melyen a szülők és a hívek is részt vettek. A hittanos gyerekek a Világosság-rózsafüzér öt titkát jelenítették meg – így segítve az elmélkedést. A jelenetek után Levente atya megáldotta a délelőtt folyamán elkészített imafüzéreket, majd sor került a rajzverseny eredményhirdetésére is. A gyerekek nagyon ügyesek voltak, így minden alkotás győztesnek bizonyult.

MUKI – MINDIG ÚJRA KEZDENI ISTENNEL

Az egyházközségi munka fontos része a gyermekekkel való foglalkozás, hiszen ők azok, akik majd felnőve folytatni tudják munkánkat, Isten szeretetében és dicsőségével. Ezért jöttek létre a hitoktatók segítségével azok a MUKI-találkozók, melyek alkalmával mindig sok gyermeket és szülőt is köszönthettünk a plébánián. Még a környező falvakból is szép számmal érkeztek a muki-jelöltek.

Az első találkozón, az "isteni mester" (Laci atya) eskü megtételére szólította fel a résztvevőket. Ezután akadályverseny következett, melyen mindenféle érdekes és embert-próbáló feladatot kellett megoldani (kislabda dobása csengővel felszerelt karikán keresztül, léggömb borotválása, stb). Ezeket az akadályokat csak úgy lehetett leküzdeni, hogy a kék bödönben lévő "tablettás borból" (teából) fogyasztottak a versenyzők. Ennek a drága italnak a hatását csak azok ismerik, aki eljöttek és megkóstolták azt. A verseny alatt a szülők finomabbnál finomabb szendvicseket készítettek, melyeket aztán jó étvággyal fogyasztottak a játékosok.

Az első MUKI-találkozó olyan fergetegesre sikerült, hogy azóta évről évre mindig ismétlésre kerül.

MUKI-MEGASZTÁR FARSANG

2004. február 5-én délután már mindenki az utolsó simításokat végezte (ki magán, ki a vajas kenyéren), hogy a legjobb formáját adhassa a nagyérdemű és a zsűri tagjai előtt. A gigantikus mega–partit a délután házigazdája Levente atya nyitotta meg.

Mellette a program műsorvezetője Bökő

ZARÁNDOKLAT MÁRIAPÓCSRA

Az egyházközség hívei azzal a céllal indulnak el minden évben Máriapócsra, hogy a Szűzanya lábaihoz elvigyék kéréseiket, esedezéseiket, hálaadásukat, valamint, hogy az Ő anyai oltalmába ajánlják magukat, életüket, otthon maradt családtagjaikat. Az odavezető utat mindig végigimádkozzák és éneklik, ezzel is készülve a búcsúi szentmisére.

oly (1832–1833), Sisvay Márton (1833–1835), Jávorka Pál (1834–1837), Feller Máyer János (1835–1838), Vilt Antal (1838–1840), Misley László (1838–1839), Páter Vechter Lorinc OFM. (1839–1840), Pázmán Alajos (1840–1843), Tóth Márton (1840–1841), Nagyfejeo Ignác (1841–1847), Várion János (1843–1845), Fábry János (1845–1848), Farkas Péter (1847–1850), Pethes Lajos (1848–1849), Tomanóczy Pál (1849–1857), Elefánty János (1850–1856), Keresztessy József (1852–1861),

Pannika volt, aki kísértetiesen hasonlított Görög Zitára. Az első fellépők vérbeli profik, a legmodernebb táncfigurákat mutatták be. Ők a polgári „hasra esik" tánccsoport ifjú titánjai voltak.

A zsűri (Béres Tamás, azaz: Pierott; Levente atya, azaz: Bakács Tibor; Piroska, alias: Soma és Papp Laci atya Presser Gáborként.) minden fellépőről a lényegre tapintó, frappáns értékelést mondott, a hallgatóság legnagyobb örömére. A mega-menetben LL Junior fiatalos fellépéssel nyűgözte le a közönséget és „Somát".

De fellépett itt karácsonyi repper gyerek fergeteges egyveleggel, Edda-rajongó rocker, kacsatáncos állatvédő juniorok, repülni szerető verselő, párnabűvölő hastáncosok Tiszagyulaházáról, rendőri vezénylésre táncoló kiskirályok és Horváth Charlie két személyben. Ám ezzel még nem volt vége! Ezt követte az egyéni maszkabál és szólista program. Így került sor a majorett-bemutatóra és a jelmezes fellépésre maharadzsával, testőrrel, vadásszal, díjugratóval.

A zsűri nehéz feladatot kapott azzal, hogy értékelje és a produkciókat. Végül is minden kategóriában kialakult a sorrend. A fődíjat a tiszagyulaházi hittanosok vitték haza, illetve nem is haza, mert a jutalom tortát azon nyomban megették. Senki nem ment azonban haza üres kézzel, hiszen minden résztvevő és fel nem lépő kapott egy kis ajándék édességet.

FOTÓPÁLYÁZAT

A muki programsorozat egyik legsikeresebb eseménye egy fotópályázat volt, melyre rengeteg fénykép érkezett hazánk különböző részeiből. A pályázat elsődleges célja volt meglátni és megláttatni Isten arcát az alkotók szemén - jelen esetben a fényképezőgépek lencséjén keresztül. A nyertesek komoly jutalmakban részesültek a HAMA cég jóvoltából, a képekből pedig vándorkiállítás szerveződött, mely bejárta az egész országot, sőt határainkon túlra is eljutott.

A kiállítás anyaga ma is a plébánia belső terét díszíti, köszönet értük az alkotóknak.

AZ ÉN BIBLIÁM

A Muki-misszió keretében 2005 szeptemberében a hittanos gyermekek elkészítették a saját 'Bibliájukat'. Ez a Biblia kezdetben hófehér, üres volt, de remélhetőleg a tanév végére megtelt – vagy azóta is telik - az Úr tanító gondolataival. Ezek a szentírási idézetek gyermekeink keresztény életének alapkövei lehetnek, amelyek megvalósításával követendő példaképekké válhatnak.

Neked van már saját 'Bibliád'?

CSERKÉSZEK

Az egyházközség fontos feladata a cserkész mozgalom támogatása, mivel az ifjúság nevelését szolgálja. Éppen ezért a plébánia szívesen ad helyet a Cserkészvezetői Konferenciáknak, rendezvényeknek. Az elmúlt évek során a cserkészek számos alkalommal szerepeltek különböző társadalmi és egyházi rendezvényeken.

„GRECCIO" (ÉLŐ BETHLEHEM) POLGÁRON

1223-ban Szent Ferenc atyánk engedélyt kért a pápától, hogy egy istálló-barlangban mutathassák be az éjféli misét. Egy szerzetes testvér, aki pap volt misézett, Ferenc pedig prédikált arról, hogy Isten – alázatos. Azóta már mi is szemlélhetjük, minden karácsony estén, hogy mi is történt azon a betlehemi éjszakán.

Polgáron 2004-ben ügyeskezű mesteremberek és melegszívű segítők összefogtak, istállót építettek és „élő Betlehemet" állítottak a templom kertjében. A város karácsonyi készületének immár elmaradhatatlan eseménye ez, amely sok testvérben keltette fel a zarándoklat ősi vágyát; eljönni és megnézni azt a nagy titkot, melyet Szent Ferenc is látni és láttatni kívánt.

AZ ÚJ OLTÁRKÉP

2006 Szilveszter estéjén – hálaadó szentmise keretében – megáldásra került az új oltárkép, amely a Szeplőtelen Szűz mennybevételét ábrázolja. Kovács Attila festőművész alkotása Juhász Anna nagylelkű adománya révén készült el, kevesebb mint egy év alatt. A monumentális alkotás 8,5 méter magas és 3,5 méter széles méreteivel egyből magával ragadja a templomba betérőt, és emlékezteti arra, hogy a „mi hazánk a mennyben van", amelyet nem kézzel épített az Úr…

AZ ÚJ BOR ÚJ TÖMLŐBE VALÓ." (MK 2,22)

„Magyarok! Testvérek! Örömmel tudatjuk, hogy alázatosan, szerény létszámmal, de annál markánsabban képviselve a férfiak jelenlétét az egyházban – megalakítottuk a Veritas férfi klubbot. Miért pont veritas?

Tóth István (1856–1857), Krempászki István (1857–1861), Jókai István (1857–1858), Justus József (1857–), Bardóczy József (1861–1870), Horváth József (1861–1864), Agáczy János (1864–1867), Angyal János (1867–1870), Zsitnyánszky Adolf (1870–1874), Moldoványi Gyula (1870–1872), Dóbé Zsigmond (1872–1879), Toronyi István (1874–1878), Várkonyi János (1878–1885), Sárosy Sándor (1880–1881), Farkas Vilmos (1880–), Szecsányi Rezso (1881–1883),

Ahogy az ismert szlogen mondja: „In vino veritas – borban az igazság.”

Ezekkel a gondolatokkal indult útjára a baráti társasággá formálódó közösség, amelybe szeretettel hívunk és várunk olyan férfiakat, akik egyházközségünkhöz tartoznak és szeretnék, hogy pince hőmérsékleten, közösen beszélgessünk a világ, a nemzet, az egyház és a plébánia ügyes-bajos dolgairól. Találkozásaink minden hónap első szombatján vannak. Az együttlétek szentmisével kezdődnek, a plébánián majd a pincében folytatódnak.

BIBLIAI ESTÉK

2004 óta minden évben megrendezésre kerül a plébánián a ’Bibliai esték’ című előadássorozat, melynek célja, hogy Jézus Krisztusba vetett hitünket és egyházunkat mélyebben megismerjük. A gondolatot a Szentatya a 2000. évet köszöntő körlevélből vettük, melyben Jézust idézi: „Evezz a mélyre!” Az Úr Jézus mondta ezt Péter apostolnak a csodálatos halfogáskor.

Az egyháznak is, így nekünk is szól a Szentatya felhívása: Evezzünk a mélyre! Ne maradjunk a felszínen, hanem ragadjuk meg a lényeget. Mindig, folyamatosan mélyíteni kell hitünket, belül, a lelkünk mélyén kell formálódnunk az evangéliumhoz. A Szentatya nem csak az irányt határozta meg, hanem programot is adott, ami segíthet hitünk elmélyítésében.

1 000 DB RÓZSAFÜZÉR, 10 000 „ÜDVÖZLÉGY MÁRIA” NAPONTA

Október a rózsafüzér hónapja… de hogyan? Ezt a kérdést tette fel a polgári római katolikus egyházközség 100 tagú rózsafüzér-társulata. A közös gondolkodás meghozta a maga 10 000 imáját. Elhatározták ugyanis, hogy személyesen adnak át egy-egy rózsafűzért a kismamáknak, az öregeknek, a fiataloknak, annak az 1 000 családnak, akikkel nem találkoznak a templomban, akik nem aktív tagjai a közösségnek.

Ők 100-an elindultak, hogy valóban a „Rózsafüzér hónapjává” tegyék az októbert. 1000 db rózsafüzérrel elimádkozott 10 000 ima láthatatlan lánca az embereket a római katolikusok közösségéhez vezeti. A kisváros lakói meglepődtek az újfajta kezdeményezésen, de nem utasították vissza a – rózsafüzért, köszöntő szavakat, imát rejtő – borítékkal a kezükben bekopogó néniket. A 74 éves Vámosi Istvánné Annuska néni - aki egyben a rózsafüzér-társulat egyik csoportjának vezetője –, egy nap 40 családhoz is eljutott, és vitte az ima örömét.

„– Az emberek meghatódnak, mindenki örül az ajándéknak, de legfőképpen annak, hogy gondolunk rájuk. Vannak, akik betegségük miatt már nem jutnak el a templomba. Arra kérjük őket, hogy legalább egy tized rózsafűzért mondjanak el naponta” – mondta Annus néni.

„– Ha el is fáradok, az nagyon jól esik. Ez olyan fáradság, aminek örülni tud az ember, mert a szeretetet visz bennünket, és eleget teszünk a Szűzanya kérésének. Volt olyan ember, aki átölelt, akinek ez a találkozás kellett a templomba való visszatéréshez. Sokszor nem is gondoljuk milyen kevés elég ahhoz, hogy valaki kilépjen a magányából.”

A rózsafüzér-társulat többi tagja is hasonló tapasztalatról számolt be. A szervezők mellékelték a rózsafüzér imájának rendjét, a titkokat, könyörgéseket is. Üzenetükkel gondoltak a november hónapra is, mert levelükben arra kérték az embereket, írják le elhunyt hozzátartozóik nevét, majd juttassák el azt a templomba, hogy imádkozhassanak értük. A levelek nem maradtak válasz nélkül.

„Jó szívvel” – a borítékokon mindössze ez a mondat állt. Nem postán érkezett, hanem személyesen vitték, „Annus néni” a másik utcából, a szomszéd, szóval mindegyik mögött ott állt krisztusi lelkülettel az ember.

„KINCSET TALÁLTUNK”

„Megtaláltuk életünk értelmét, aki meghívott papjai sorába, hogy az oltár szolgálatában egészen különleges módon adjuk át életünket neki”.

2005. június 19-én a polgári római katolikus templomban Bosák Nándor Debrecen-Nyíregyházi püspök atya a város két kispapját - Bökő Pétert és Ferenczi Richárdot – diakónussá, majd a következő évben áldozópappá szentelte.

Az ünnep alkalmával a püspök atya megáldotta a felújított belső templomteret is. A falak festése, a villanyvezetékek cseréje, a világítás és a hangosítás korszerűsítése, az oltárok márványoztatása valamint a padok felújítása (Király József munkája), a szobrok restaurálása (Tar Éva munkája) nagy erőfeszítéssel és anyagi áldozattal járt, de hála a püspöki az önkormányzati és a hívek nagylelkű támogatásának, minden nehézséget sikerült leküzdeni.

Az Úr áldását kérjük azoknak a nagylelkű híveknek az életére és munkájára, akik névvel vagy név nélkül segítették adományukkal, munkájukkal templomunk rendbetételét.

Felszentelt testvéreinkért pedig imádkozzunk, hogy életükben hűségesek tudjanak maradni Krisztushoz!

„EGYÜTT - DE HOGYAN?”

„Együtt-de hogyan?” címmel indult útjára a plébánián 2005-ben a jegyeskurzus. A házasságkötés előtt álló párok, a már házasságban élők és a házasságra készülő fiatalok számára előadás sorozatot kezdeményeztek az atyák, amelyben arra keresték a választ, hogy mitől lehet boldog a házasság.

SZENT ERZSÉBET HETE POLGÁRON

Ingyenkonyha egy héten keresztül, vendéglátás a Fehér Hollóban, Kalács-misszió, állófogadás az egyházközség munkásainak és Lovas Bál – ezek képezték programját a 2005 novemberében megrendezésre kerülő szent Erzsébet hetének.

Ingyenkonyha egy héten keresztül: Árpádházi Szent Erzsébet könyörületességére emlékezve a polgári katolikus egyházközség a

Horváth János (1884–1885), Barcsák Mihály (1885–1888), Fehér János (1885–1886), Valla Károly (1885–), Csonth Endre (1886–1888), Mózer Béla (1888–1892), Szabó István (1889–1892), Krich Mihály (1892–1897), Baráczius József (1892–1895), Váradi Gyula (1895–1897), Deér Gyula (1897–1901), Farkas Gyula (1897–1899), Perény László (1899–1900), Kiss Balázs (1900–1906), Fábry Dezso (1901–1902), Bencza Lajos (1902–1907), Egyed István (1906–1907), Dobai Károly (1907–1909),

MÁRIA LÉGIÓ POLGÁRON

A Római Katolikus Plébánián 2005. szeptember 10-én megalakult a Mária légió. Még ebben az évben, december 1-jén a Mária Légió „Mária Szeplőtelen Szíve Praesidium próbaidős tagjai közül 13-an tettek fogadalmat az összejövetelen.

A tagok a három hónapos próbaidő alatt a debreceni légiós testvéreink segítségével és vezetésével sajátították el mindazt, ami a tagság feltétele. A légió célja hogy Mária segítségével minél több lelket mentsen meg a Jézus számára. Teszi ezt szigorú, katonás rendben, de annál nagyobb szeretettel, a Szent Szűz oltalma és vezetése alatt.

város önkormányzatával és más civil szervezeteivel karöltve 50 rászoruló embernek biztosított ingyenes étkezést egy héten keresztül a város szociális konyháján.

Vendéglátás a Fehér Hollóban: a plébánia állófogadásra hívta azokat a szervezeteket, akik a város közügyeinek szolgálatából kivették a részüket. A terített asztal melletti találkozás egyben lehetőség volt arra is, hogy együttgondolkodásra szólítsák fel a jószándékú embereket, és újabb terveket, feladatokat fogalmazzanak meg a város szegényeinek megsegítésére.

Kalács-misszió: Szent Erzsébet hetében a polgári egyházközség idősebb tagjai több ezer templomformájú mézeskalácsot sütöttek, amelyeket egy ima kíséretében a város lakóinak személyesen adták át.

Állófogadás az egyházközség munkásainak: Szent Erzsébet hetében meghívót kaptak azok a munkatársak is, akik közvetlenül részt vettek a missziós munkákban. Így a Polgári Római Katolikus Plébánia szintén állófogadás keretében köszönte meg az egyházközség tevékeny fiataljainak, idősebb testvéreinek áldozatos munkáját.

Lovas Bál: Szent Erzsébet hetét Lovas Bállal zárta a polgári egyházközség a helyi Lovas Sport Egyesülettel közösen, a Fehér Holló étteremben. A rendezvény bevételét a lovasok ruhájának, felszerelésének elkészítésére ajánlották fel, mivel a polgári hitélet szerves részét képezi a lovas csapat rendszeres jelenléte is.

MEGÚJULT A POLGÁRI EGYHÁZKÖZSÉG KÉPVISELŐTESTÜLETE

„Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jócselekedeteiteket és dicsőítsék Mennyei Atyátokat."

2006. június 4-én, pünkösdvasárnap a polgári egyházközségében Levente atya szentmisét celebrált, melyben bemutatta az egyházközség képviselőtestületének új tagjait. A kinevezésekről, a hívek ajánlásai alapján, szavazás döntött. A több mint 30 jelölt közül tizenhét fő vállalhatott szerepet mint képviselőtestületi tag, az Egyház szolgálatában. A kinevezés öt évre szól.

A szentmisén Levente atya megköszönte a régi képviselőtestületi tagok áldozatos munkáját, kérve őket, hogy a jövőben se feledkezzenek el az Egyházközségről. Az új tagok az eskütételkor átvehették Bosák Nándor debrecen-nyiregyházi püspök megbízó levelét, melyben a püspök úr rámutatott a megbízatás fontosságára, amely nem más, mint az apostoli munka, Krisztus ügyének szolgálatában.

Kérjük életükre és munkájukra Isten bőséges áldását!

CURSILLO

Az egyházközség lelki megújulásának fő mozgató erejét a cursillo-s imacsoport megszervezése adta. „Krisztus számít Rád" – ez az az üzenet, melyet egy jó cursillista mindig szeme előtt tart örömben, bánatban egyaránt. A csoport tagjai a rendszeres imatalálkozók mellett tevékenyen részt vesznek az egyházközség valamennyi programján és segítik a plébános munkáját. Hiszen az „örök negyedik nap" arról szól, hogy megéljék azt a szeretetet, amelyet a háromnapos lelkigyakorlat ideje alatt tapasztaltak meg Krisztussal és egymással. Jó, hogy vannak! De colores!

„ÉNEK EURÓPÁÉRT" – NEMZETKÖZI KÓRUSTALÁLKOZÓ

„Laudate Dominum in sanctis eius!" – Dicsérjétek az Urat az ő szentélyében – e gondolatból kiindulva rendezték meg évről évre Polgáron az „Ének Európáért" Nemzetközi Kórusfesztivált. Szép számmal voltak olyan érdeklődők, akik szeretik az egyházzenét és kíváncsiak voltak a hazai és külföldi kórusok műsorára. Nagyváradról, Eperjesről, Budapestről, Nyíregyházáról, Debrecenből, Szolnokról, és még sok városból érkeztek a vendégek, akik magas színvonalon adták elő repertoárjuk színes darabjait az Úr nagyobb dicsőségére.

Az ének segítségével nyitottá válunk Isten szavának meghallgatására és befogadására. Európában Európáért énekeltek a Kórusfesztiválon, megmutatva, hogy a magyarok kincse többek között a régi zenei hagyomány, mely gazdagíthatja az európai közösséget.

A Kórusfesztivál valóban híd volt nem csupán a határainkon innen és túl élők zenei életében, hanem testvérvárosi kapcsolat is született Polgár és Nagyvárad között.

Blavacsik János (1907–1908), Szekeres János (1908–1910), Bánkövi Kornél (1909–1913), Javorek Elek (1910–1913), Sóderbeck Károly (1913–1922), Baranyi András (1913–1914), Kriskó László (1913–), Antoni Erno (1915–1918), Sajtos Zoltán (1918–1923), Köves Endre (1922–1923), Mudri István (1923–1926), Ludányi Tamás (1923–1926), Harsányi József (1926–1931), Gyóni József (1926–1928), Molnár József (1927–1929), Király Alajos (1928–1930), Pócs György (1929–1930),

'A MEGTÖRT SZÁRNY' 1956-OS EMLÉKMŰ POLGÁRON

A Polgári Római Katolikus Egyházközség és Polgár városa, Máger Ágnes miskolci szobrászművész munkáját dicsérő emlékművet állított az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójának tiszteletére és méltó megemlékezésére a Római Katolikus Templomkertben 2006. október 22-én.

A 140 cm magas, rusztikus tufa-posztamensen álló bronzból készült 1 méter hosszú két szárny közül a felfelé ívelő tömör szárny a történelmünk ívét, a nemzetünk öntudatát, a továbblépést, a lendületet szimbolizálja, míg az áttört, töredezett szárny a forradalom bukását és a forradalom utáni megtorlást.

A talapzat tufa és vörös riolit kőzetekből kirakott történelmi nagy- és kis Magyarország térképe a külföldre menekült és elszakított, valamint az itthon maradt magyarság határok nélküli összetartozását jelképezi.

Az ünnepségen Tóth József Polgár város polgármestere mondta el ünnepi köszöntőjét, amit Dr. Görömbei András akadémikus, irodalomtörténész emlékavató beszéde követett. Az 1956-os emlékművet a történelmi egyházak képviselői is megáldották.

...NEM KÉRÜNK, HANEM ADUNK...

RÓZSA-MISSZIÓ POLGÁRON

Kihez jut el az üzenet, és hogyan? Elég-e a szószékről hirdetni? Hogyan válik élővé a 800 éve született Árpádházi Szent Erzsébet alakja és üzenete? Ha adunk, s nem várunk cserébe semmit, ha megszólítunk másokat, reménykedve nyitottságukban; de alázattal elfogadjuk azt is, ha visszautasítanak, akkor hiteles hirdetőivé válunk Krisztus üzenetének, melyet Szent Erzsébet is közvetített.

A polgári hívek újabb missziós útra indultak a Szent Erzsébet Jubileumi-év kezdetén, hogy ők is továbbvigyék a szent üzenetét.

A misszióra az ifjabbak műsorral készültek, a nagymamák süteményeket sütöttek, ezerszámra készítették a papírrózsákat, vagy az utcákat járták, hogy személyesen szólítsák meg szomszédaikat, a templomba nem járó embereket.

„A szív nem ott él, ahol van, hanem ott, ahol szeret." – Az elkészített rózsák szárain elhelyezett egy-egy szentírási mondattal hirdették az Evangéliumot a polgári egyházközség tagjai.

Miután Levente atya az ünnepi szentmisén megáldotta a 20 ezer darab - jubileumi évet hirdető, Szent Erzsébet életútjának rövid ismertetését tartalmazó - 2007-es kártyanaptárt, az imaközösségek, ifjúsági csoportok elindultak missziós útjukra. Rózsákkal megrakott kosarakkal, Szent Erzsébet naptárral a kezükben, elvitték a magyar királylány szolgáló szeretetének, példamutató életének üzenetét az utazókhoz, a buszmegállóba és a vasútállomásra, valamint a város különböző intézményeinek dolgozóihoz. Még a forgalmas M3-as autópálya polgári kivezető szakaszához is eljutottak a rózsák a polgárőrök kíséretében.

Sok bizalmatlansággal kellett megküzdeniük azoknak, akik kimentek az utcára. Mindenki azt gondolta, hogy kérni akar valamit tőlük, így előfordult, hogy szóra sem méltatták a rózsával közeledő embereket. Amikor azonban megértették, hogy semmit nem kell adniuk cserébe, volt aki bocsánatot is kért a bizalmatlanságáért.

A Polgári Hagyományőrző Lovas Egyesület tagjai, akik rendszeresen bekapcsolódnak az egyházközség programjaiba ezúttal is jó szolgálatot tettek. A lovasok – Murvai Zsolttal, az egyesület vezetőjével az élen – felsorakoztak a Nagyboldogasszony templom előtt, majd a sárga rózsákat huszár és csikós ruhájukra tűzve útnak indultak a Selypesközbe, Lengyel József atya kíséretében, hogy a tanyán élőkhöz is eljuttassák a szeretet üzenetét.

ORGONA FELÚJÍTÁS

Megkezdődött 2006. július 24-én az 1973-ban épült orgona felújítása. A kilenc évvel korábbi felújítás óta a hangszer állapota sokat romlott, ezért a munka megkezdése halaszthatatlanná vált. A felújítást a dunakeszi BKM Orgonaüzem szakemberei végezték, Békés Balázs cégvezető irányításával. A több ezer sípot egyenként kell megtisztítani a rárakódott portól. A felújított hangszer megáldására augusztus 13-án, templomunk búcsúján került sor. Köszönet Béres Tamás kántor úrnak, aki a munkálatokat megszervezte és irányította.

CSALÁDI NAP

Sokszor az egymás mellett élő embereknek, családtagoknak, barátoknak sincs idejük a másikra, ezért a Regejárók Egyesülete az Egyházközség támogatásával Családi napot szervezett 2006-ban, ahol találkozhattak, beszélgethettek, együtt játszhattak, szórakozhattak nagypapák, nagymamák, szülők és unokák. E rendezvény, sikerének köszönhetően, azóta hagyománnyá vált Polgár városában.

Napjainkban sajnos kezd kimenni a divatból a „család" szó. Pedig „a család megújításával remélhetjük a megújulást korunk emberétől és társadalmától." II. János Pál szavai szerint „a család az egyház első és legfontosabb útja, a társadalom emberiességének az alapja." „Amikor a házasság és a család védelmében szeretnénk mozgósítani minden jóakaratú embert, akkor ezzel társadalmunk legigazibb javát kívánjuk szolgálni." (A boldogabb családokért! MKPK körlevele)

Kovács István (1930–1931), Bihari János (1931–1933), Szép István (1931–1933), Molnár Tibor (1931–1932), Fekete Béla (1931–), Ibos Sándor (1932–1933), Czakó Ferenc (1933–1935), Tóth Gyula (1933–1934), Galambos Béla (1933–1934), Tempfli Gyula (1933–), Kalmár Árpád (1934–1935), Gerzsenyi Péter (1934–1935), Balla Sándor (1935–1938), Asztalos Sándor (1935–1937), Jancsó István (1935–1936), Eperjessy Dénes (1935–), Demeter János (1936–1937), Tóth Antal (1937–1940),

TUDNOD KELL, MI AZ IGAZSÁG! – 1956

„A XX. századi történelmünk során több olyan esemény történt, amiről nem volt szabad hangosan beszélni, ami bizalmatlanságot, keserűséget, félelmet szült. A hétköznapi élet látszólagos nyugalma mindezeknek az elhallgatására épült. Ma is hordozzuk ezeket a lelki sebeket, amelynek feloldása rajtatok is múlik. Nagy felelősség hárul rátok, mert ezt az örökséget nektek kell tovább vinni, nemzetünk sorsa a ti kezetekben van, ezért: Tudnotok kell, mi az igazság!"

Ezzel a felhívással fordult a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye és a területén működő Polgári Római Katolikus Plébánia – az 1956-os forradalom 50. évfordulójának a méltó megünneplésére – az egyházmegye fiataljaihoz, amikor 4 kategóriában meghirdette a „Tudnod kell, mi az igazság! – 1956" című történelmi vetélkedőt. A verseny nyertesei egy hetes tanulmányi útra mehettek Svájcba és Olaszországba, ahol a külföldi magyarok fogadták őket szerettettel.

PÁSZTORJÁTÉK

Karácsony szent ünnepének fényét minden évben közel negyven felnőtt és fiatal pásztorjátéka teszi még emlékezetesebbé. Krisztus születésének misztériumát rohanó világunkba helyezték, hogy elgondolkozzunk azon, mit jelent igazán a ma emberének a Karácsony.

Az ünnepre Polgárra is elérkezett a betlehemi-láng a cserkészek jóvoltából, amelyet egy héten keresztül őriztek a templomban. A pásztorjáték után a huszárok meggyújtották róla az élő Betlehem előtt a pásztortüzet, jelezve, hogy legyünk mi is a Világ világosságai.

POGÁCSA-MISSZIÓ

„Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, mely Istentől származik."

Ennek szellemében rendezte meg a plébánia 2006-ban – a Rózsafüzér-misszió mintájára – Szentírás vasárnapján a Pogácsa-missziót.

A hívek több mint 1200 darab pogácsát sütöttek, melybe belerejtettek egy-egy bibliai mondatot is. A sós süteményeket a szentmise keretében Levente atya megáldotta, és szétosztotta a hívek között, hogy ők is adják azt tovább ismerőseiknek, szomszédjaiknak, hogy így minél több emberhez eljuthasson Isten igéje. Remélhetőleg mindenki olyan személyes üzenetet kapott, melynek hatására többet olvassa majd a Bibliát. Ha így lesz, misszió elérte célját.

KERESZT-MISSZIÓ

A keresztény ember számára mindig is fontos volt, hogy Jézus közelségét minden nap megtapasztalja. Éppen ezért fontosak a szimbólumok, ábrázolások, amelyek segítségével nemcsak kézzelfoghatóbbá válik számára Krisztus élete, hanem ez egyben a tanúságtétel egyik formája is a világ felé.

Már az őskeresztények is felhelyezték megváltásunk jelképét, Krisztus keresztjét, házaik falára. Ezzel is kifejezték azt, hogy ők a Feltámadt Krisztust követik, aki számukra példát és életet adott.

Ennek jegyében a ma élő keresztények nemcsak megáldatják otthonaikat, hanem fel is helyezik lakásaik, házaik falára a feszületet. Így amikor falainkra kitesszük megváltásunk jelképét, kifejezzük Krisztushoz való mélységes ragaszkodásunkat, valamint

A PÉLDAMUTATÓ JÓSÁG

Mencike néni ünnepe

Aki nem talált magának még példaképet, az rálelhet egy 93 éves szerzetesnővér személyében, aki haláláig odaadóan szolgálta Krisztust és a közösséget. Kártik Emerencia kalocsai iskolanővért semmilyen akadály vagy szenvedés nem tántorította el ettől a feladattól.

Polgár városának több évszázados történetében mindig is jelen volt a katolikus hit, amely a város életét mind a mai napig meghatározza. Ebben a légkörben élte meg Istentől kapott talentumait Kártik Emerencia nővér, a polgáriak Mencike nénije. Hivatásából adódóan, mint kalocsai iskolanővér, elsősorban a szociális életben tevékenykedett. Áldozatával és Krisztust tükröző szociális érzékenységével nemcsak példát mutatott, de követendő jel lett környezetében.

A városi és útszéli keresztek (26 darab), valamint a Kálvária-domb állandó gondozása és felújítása mindig azt erősítette benne, amit Szent Pál így fogalmaz meg: *„Tekintsünk a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjére, mert benne van a mi életünk, üdvösségünk és feltámadásunk."*

Szerény háza valóságos 'szentély' volt, ahol nemcsak jó szót kapott az ember, de az imádság által meg is erősödhetett.

A hála és a szeretet jeleként Mencike néni három díjat is kapott 2007. március 11-én, élete utolsó évében. Elnyerte a PRO COMMUNITATE CHRISTIANA - díjat, melyet a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke alapított Szent Erzsébet évében; megkapta a PRO ECCLESIA POLGARIENSIS - díjat, melyet a polgári Egyházközség Képviselő-Testülete hozott létre; valamint az idei Barankovics-oklevelet is neki ítélte a Barankovics Alapítvány vezetősége.

Mencike néni megérhette még a plébánia kápolnájának felszentelését is, melynek oltára abból a kivágott hársfából készült, melyet gyermekkorában Amerikából hoztak a szüleivel. A távoli földrészről hajón érkező facsemete a Kártik családdal együtt Polgáron eresztette meg ismét gyökerét, hogy majd felnőve Krisztus áldozati oltáraként örökre szolgálja az Urat.

„Úgy gondolom a Jó Istennek még mindig terve van velem, hogy még mindig megengedi azt, hogy az egyházért dolgozhassak. Imáimmal minden nap megköszönöm az életemet, és ha újra születnék, ismét ezt tenném."

(Kártik Emerencia nővér)

Csirmaz István (1937–1938), Gulyás András (1938–1940), Fojtik Vidor (1938–1939), Kanyó Mihály (1938–), Tarnavölgyi László (1939–1940), Katona István (1940–1942), Devánszky Ignác (1940–1941), Balogh Jeno (1940–1941), Jakab János (1941–1942), Prommer János (1941–1942), Eros István (1941–), Turi Sándor (1942–1947), Angyal Sándor (1942–1943), Tóth István (1943–1944), Rácz Imre (1943–1944), Borsányi Lajos (1944–1945), Kerékgyártó Antal (1944–),

hitünket megvallva Őt visszük el az emberekhez. Ehhez a bátor tanúságtételhez Jézus Krisztus minden nap megadja az erőt és a kegyelmet. Így kerültek fel egyházközségünk néhány elkötelezett hívének házfalára is a megváltás keresztjei.

SZENT ERZSÉBET JÓTÉKONYSÁGI BÁL

2007 februárjában nagy sikerrel elevenítették fel a régi mulatságok hangulatát az egyházközségben, ugyanis sokévnyi kihagyás után, ismét megszervezésre került - Lengyel József atya irányításával -, a jótékonysági keresztény bált, melynek bevételét a gyermekek nyári táboroztatására fordították. A báli vacsora előtt színvonalas műsort adott az Árvácska Népdalkör, a Pepper Dance Club tánccsoport, a nyíregyházi Magdaléneum Iskola előadó csoportja, Frici bohóc, valamint a polgári Ökumenikus Vegyeskar. A bécsi keringőt, mely a bál nyitótánca volt, az ifjúsági csoport hittanosai adták elő nagy sikerrel. A közel 350 fős vendégsereg részére a talpalávalót – hajnali négy óráig – az Éjszakai Műszak nevű együttes adta.

A Szent Erzsébet jótékonysági bál a következő évben keresztény bállá alakult, mely színvonalas eseménye lett a keresztény örömet megünneplő krisztushívőknek.

KARITATÍV MISSZIÓK POLGÁRON

„Mert éheztem és ennem adtatok…" (Mt. 25)

Keresztény emberként tudjuk, hogy Jézus tanítása szerint az örök életbe való bejutás feltételei az irgalmasság cselekedetei: az éhezőknek ételt adni, a szomjazóknak italt adni, a szegényeket ruházni, az utazóknak szállást adni, a fogságban levőkért imádkozni, a betegeket látogatni, a halottakat eltemetni.

Ennek jegyében 2007-től kezdődően – a Magyar Katolikus Karitász jóvoltából – több tonna tésztát, háztartási kekszet, lisztet osztott szét a plébánia karitász csoportja a rászorulók között. Ily módon minden alkalommal 360 családnak enyhítették mindennapos gondjait. Az adományozottak nagy örömmel és hálával fogadták a csomagokat, valamint segítségüket is felajánlották a Kálvária domb rendbetételéhez. Köszönet és hála érte!

KERTÉPÍTÉS

2007 őszén felavatásra került a plébánia díszkertje. A tavasz óta folyó munkálatok meghozták gyümölcsüket, a kert igazi földi paradicsommá változott, az egyházközség híveinek nagy örömére. A munkákból mindenki kivette a részét, a férfi klub tagjai ástak, földet hordtak, sétányokat alakítottak ki, cserjéket ültettek, füvesítettek, Horváth László káplán atya pedig döngölte a földet nagy lelkesedéssel, és segített a kétkezi munkákban is. A kert tervezése Erdős Erika és Levente atya munkáját dicséri, a kivitelezésben pedig nagyon sokat segített Oláh József, Béke Gyula, és Hornyák Bertalan. A kert szépségét növeli a filagória, mely Bíró István és családjának köszönhető, valamint az itáliai hangulatú fal, mely Király József kőműves mester munkája.

POLGÁRI KÁNTORNAP

A Római Katolikus Egyházközség szervezésében 2007. szeptember 15-én programokban gazdag, egész napos találkozót tartottak az egyházmegyében szolgálatot teljesítő kántorok részére. A rendezvényen – a szakmai gazdagodáson túl – lehetőség volt az ismerkedésre és a tapasztalatcserére is az egyházmegye különböző településeiről érkező kántorok között. A találkozó szervezője Béres Tamás kántor volt, akinek lelkes munkája révén mintegy harmincan vettek részt a kántornapon. Előadást tartottak: Bosák Nándor püspök atya, Panyi József egyeki plébános és Dobos Mihály karnagy úr. A kántornapot közös szentmise és fáklyás keresztút zárta.

DISZNÓTOR A PLÉBÁNIÁN

A plébánia és lelkes segítői az idén is vendégül látták a város közügyeiért tevékenykedő embereket, a plébániai csoportokkal együtt. Szent Erzsébet napja kínálta a lehetőséget, hogy megköszönjük a tanároknak, tűzoltóknak, a rend őreinek, a temetkezési vállalat dolgozóinak, a városgondnokság tagjainak és még sok más embernek az éves munkáját.

Ez a vendéglátás rendhagyóra sikerült, ugyanis egy 230 kg-os sertés esett áldozatul és került feldolgozásra. A férfiak korán reggel ½ 6- kor készenlétben álltak a plébánián és vigasztalták az áldozatot, amely Gulyás István képviselőtestületi világi elnök állatszállító traktorján várta a kivégzést. Idősebb Bolgár Laci bácsi erre az alkalomra egy teljesen új, még egyszer sem használt kést ajándékozott Levente atyának, aki bátorkodott megszegni Mózes V. parancsát.

Talán ennek a parancsszegésnek a következménye lett, hogy Levente atya az állatot leszúrta, de vért nem ontott, ugyanis azt később szedték ki, a perzselés és tisztítás után, amikor sertést kettéhasították. Ekkor az asszonyok léptek közbe, s elkezdődött öt üstben a főzés. A hideg ellen folyékony télikabáttal, azaz pálinkával és forralt borral védekeztek a résztvevők. Főtt a hurka, sült a kolbász, készült a tepertő a főszakács, Horváth Laci atya irányítása alatt. Épp időben asztalra is került minden, amikor megérkezett D. Tóni bácsi tangóharmonikájával, és a disznótoros elfogyasztása közben slágerekkel, nótákkal járult hozzá a fergeteges hangulathoz.

A jelenlévő több, mint 200 ember 10 ujját megnyalva távozott a plébániáról, megköszönve a régi idők emlékeit idéző ízeket. Nem kis szerénységgel mondhatjuk, hogy valóban igazi disznótoros hangulatot sikerült varázsolni erre a vendéglátásra.

Fodor Károly (1945–1948), Juhász Ferenc (1947–1948), Dr. Fürdök Frigyes (1947–1948), B. Kis János (1948–1951), Garamszegi László (1948–1949), Farkas Sándor (1948–), Hinár András (1949–1950), Demeter István (1949–), Benke László (1949–), Sajtos Zoltán (1950–1951), Koppány Béla (1950–1951), Kalapos József (1951–1952), Széles Ferenc (1952–1953), Stibál Károly (1953–1954), Pázmány Béla (1954–1956), Vona István (1955–1956), Tóth István (1956–1958), Vámos Antal (1956–1957),

VÁROSI KERESZTÚT

Nem mindennapi élményben volt részük azoknak, akik 2007. március 31-én, délután részt vettek a Lengyel József káplán atya által szervezett és vezetett első Városi Keresztúton. Azok a hívek, akik úgy gondolták, hogy tanúságot tesznek Polgár népe előtt Krisztusról, a templomban gyülekeztek, majd elindultak, hogy a városon keresztülmenve lélekben bejárják Jézus keresztútját.

Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot!

„Jézusom, köszönöm neked ezt a keresztutat! Köszönöm, hogy felismertem keresztjeimet, melyeket naponta vállamra kell vennem, és melyekkel követhetlek Téged. Most már tudom, hogyan kell őket elfogadni; hogyan kell lemondani, megbocsátani és szeretni. Most már tudom, hogyan kell a világnak meghalnom és elébe mennem az –Életnek. Köszönöm, hogy most már úton vagyok országod felé, hogy igazán a Te gyermekeddé és a Te örömöddé válhassak. Ámen”

Uram Jézus Krisztus könyörülj rajtunk és a tisztítótűzben szenvedő lelkeken!

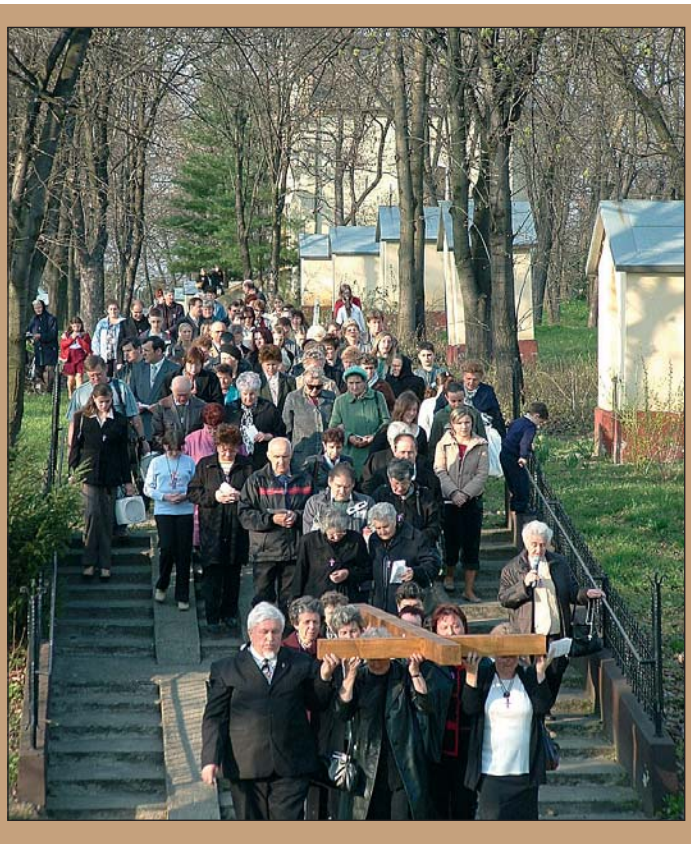

AZ IDE ÉV *PRO ECCLESIA POLGARIENSIS-DÍJ* JELÖLTJE AZ ÚJHELYI HÁZASPÁR

„A tapasztalat azt bizonyítja, hogy nem az a szeretet, ha két ember egymás szemébe néz, hanem az, ha mindketten ugyanabba az irányba néznek.”

Saint-Éxupery sorait olvasva az emberben felvetődik a kérdés: vajon lehet egy életen keresztül ugyanabba az rányba nézni két embernek? Vajon szeretheti ennyire egyik ember a másikat?

Az Újhelyi házaspár igenlő választ ad ezekre a kérdésekre életével, példájával szeretetével.

Ha Isten szeretetével szeretjük a másikat, ha saját magunkat legyőzve a társunk válik a legfontosabbá számunkra, akkor megtörténik a csoda, megvalósul az igaz szeretet.

Egyházközségünk életében az Újhelyi házaspárnak hosszú idő óta fontos szerepe van. Újhelyi János és felesége Ancika néni (született: Suhajda Ágnes) sokak számára válltak példaképpé állandó segíteniakarásuk, egyszerűségük, szeretetük és nem utolsó sorban egymás iránti és az Egyházhoz való hűségük miatt.

Ancika néni és János bácsi immár 60 éve fogják egymás kezét és el nem engedik még akkor sem, ha távol vannak egymástól.

Ancika néni minden nap imádkozik a templomban, zarándok utakat szervez, betegeket látogat, vagy Krisztus Testét viszi el az idősekhez. Az iskolai tanulmányait az apácáknál kezdte. A családi vallásos nevelés mellett a szerzetes nővérek hatottak rá a legjobban. Kötődése a katolikus valláshoz gyerekkora óta töretlen. A dédnagymamája, az édesanyja is a helyi rózsafüzér társulat vezetői voltak, így ezt a hagyományt ápolva a polgári egyházközség rózsafűzér társulatának egyik csoportját vezeti.

János bácsi pedig hűséges támasza, segítője lelki társa feleségének. Ő ma már nem kapcsolódik be olyan aktívan az egyházközség életébe (egészségi állapota miatt), de régebben nem volt olyan munka a templomban vagy a plébánia körül amiben ne vett volna részt tevékenyen.

1968-tól pedig mindketten képviselő testületi tagok voltak a polgári egyházközségben. Búth Sándor plébános atya idejében ők voltak a harangozók 6 éven keresztül, de örömmel elvállalták a templomtakarítást is. Baráti kapcsolatot alakítottak ki a papokkal és valóságos családi hangulatot tudtak varázsolni minden ünnepen, eseményen. Az Újhelyi házaspárt keresik akkor is, ha búcsúra indulnak az egyházközség tagjai. Figyelnek mindenkire, a személyes kívánságokra, kérésekre, de nem hiányzik sem a lobogó, sem a Polgár tábla, sem a virágcsokor egyetlen búcsúról sem, nekik köszönhetően.

Judit lányuk és családja a legkedvesebb ajándék számukra, akiket mindig nagy szeretettel várnak haza. A legnagyobb boldogságot és büszkeséget az jeleti számukra, mikor „itthon vannak a gyerekek” és a templomban egy padsor telik meg velük.

Újhelyi Jánosnak és feleségének Ancika néninek ezúton is szeretnénk köszönetet mondani áldozatos, önzetlen, példamutató munkájához, amit az egyházközségért, és annak lelki fejlődéséért tettek és tesznek. A hála és a megbecsülés jeleként az egyházközség a legnagyobb elismerését, a Pro Ecclesia Polgariensis-díjat adja majd nekik a templom 150 éves búcsújának ünnepén.

Az Úr áldása kísérje továbbra is életüket!

IMPRESSZUM:
Kiadja: a polgári Római Katolikus Egyházközség
www.polgariplebania.hu, Tel.: (52) 391-037
Szerkesztők: Kovács Ágnes, Tar Éva, Farkasné Fehér Ibolya, Dr. Linczenbold Levente
Képek: Polonkai Gizella, Bökő Anna, Rapcsák Judit
Nyomda: Rexpo Kft., Debrecen

Juhász Ferenc (1957–1958), Dr. Körtvéessy László (1958–1960), Saliga Pál (1958–1959), Szita Imre (1959–1962), Sziklássy István (1959–), Detvay Sándor (1960–1963), Könyves Tóth Gábor (1962–1963), Huszár Sándor (1963–1964), Szabó Alajos (1964–1967), Barotai György (1964–1965), Barócsi József (1967–1968), Kis István (1968–1970), Barsy István (1970–1974), Nagy István (1976–1978), Ötvös András (1978–1980), Iváncsy Balázs (1980–1981), Takács János (1981–1985), Panyi József (1985–1986),

Meghívó Templombúcsúnk ünnepi rendezvényeire
Augusztus 15–16–17.

Augusztus 15.

18.00 Nyíregyházi Cantemus Kórus
20.00 Szabadtéri Flmvetítés

Augusztus 16. – CSALÁDI NAP

09.30 „Most érkeztünk e helyre...!" Köszöntő a templomban
10.00 „Játsszunk most együtt, amíg csak lehet!"
Játszóház és versenyek kicsiknek és nagyoknak egyaránt
– gyöngyözés,
– fafaragás,
– szövés-fonás,
– korongozás,
– bőrözés,
– 150 lépés Polgáron gólyalábbal
– „Az én 150 éves templomom" rajzverseny
12.00 „Lóra csikós lóra!" Lovasbemutató, lehetőség lovaglásra, sétakocsikázásra
13.00 „Kell egy kis áramszünet, i időnként mindenkinek!"
Pihenés, lazítás, ebédidő; közben: „Jó ebédhez szól a nóta!" A helyi Árvácska és az újszentmargitai népdalkörök és a Tiszavirág citerazenekar közreműködésével
14.00 Rendhagyó történelemóra: „A magyarok nyilaitól ments meg Uram minket!"
Ismerkedés az íjászattal, történetével, íjászkodási lehetőség.
15.00 „Miénk itt a tér!" Helyi és környékbeli amatőr csoportok, tehetséges fiatalok bemutatkozása Borodcás, Tisza Színjátszó kör
16.00 Versenyek értékelése
16.30 „Ugrótáncot jókedvemből édes nízsám járok."
Népzene és táncház a Számadó együttessel
18.00 „Újra itt van a nagy csapat!"
A Miskolc Illés Emlékzenekar koncertje (táncos lábúak nagy örömére!)
20.00 „Énekelsz egy régi nótát"
Az Új Bojtorján együttes nosztalgia koncertje gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt
22. 00 „Megrakják a tüzet..:' Tábortűz, tánctanulással egybekötve

Augusztus 17.

10.00 Ünnepi Szentmise
A misét celebrálja: dr. Seregély István ny. egri érsek

Helyín: Polgár, Templomkert

Mindenkit szeretettel várunk ingyenes programjainkra!

www.polgariplebania.hu www.regejarok.extra.hu

Németh János (1986–1987), Babály András (1997–1998), Molnár József (1998–2000), Mák Zsolt (2000–2001), Németh János (2001–2003), Papp László–2003–2006), Lengyel József (2006–2007), Horváth László (2007–), Papp Péter–2008–

Településünkkön a 150 év alatt összesen 5400 házasságkötés történt, 33 863 főt kereszteltek, az elhunytak száma pedig 18 795 fő volt.

A polgári r.k. plébánia-templom. 1858.